

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentariorvm R.P. Pavli Laymanni Societatis Iesv
Repertorium seu Compendiosa Per Alphabeticvm Ordinem
Descriptio**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1664

A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62577)

A 2

COMMENTARIORVM

IN LIBRVM I. DECRETALIVM

REPERTORIUM,

Abbas.

Abbas habet plenam administrationem rerum monasterii. p. 105. n. 1.
 Ex iure communi independentem à conventu, p. 105. num. 3. Nisi in arduis & præiudicialibus Conuentui. p. 106. n. 5. & 6.

Abbas est pro rebus sui monasterii in iudicio stare. p. 105. n. 2. Contrariæ glossæ satisfi. p. 107. n. 10.

Abbas Procuratorem constituere potest: non tamen universalem sine consensu Conuentus. p. 105. n. 2.

Abbas irrequisito Conventu potest corrigere regularem subditum. p. 105. nu. 3. ordinare necessaria ad cultum Dei & bonum Ecclesiæ. ibid.

Abbas minus à Conventu, quàm Episcopus à Capitulo pendet. p. 105. n. 3.

Abbas non potest bona Conuentus absq; eius consensu alienare. p. 107. n. 10.

Abbas subiectus Papæ aut Episcopo non potest sine eorum licentia renuntiare suæ Ecclesiæ. p. 103. n. 2.

Abbatem ut Episcopus sine capituli consilio deponat, consuetudine obtineri potest. p. 203. n. 1.

Abbas in Episcopum electio est quodammodo postulatio. p. 217. n. 4.

Abbas exempti; & non exempti à quo debeant confirmari? p. 239. n. 3.

Abbatibus aliqui Presbyteri in dignitate cum Episcopo sufficiunt ad consecrandum Episcopum. p. 252. n. 6.

Abbas Regularis beneficia vacantia intra sex menses conferre debet. p. 262. n. 7.

Abbas aut Prælati ex alio ordine non potest eligi, sed tantum à Papa postulari. p. 271. n. 1.

Abbas benedicitur, ut ea, quæ ordinis sunt, exerceat. p. 277. n. 3. ante benedictionem potest exercere, quæ sunt iurisdictionis. p. 278. n. 4. p. 490. n. 2. alicubi etiam ea, quæ sunt Ordinis. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3. quædam illæ? p. 277. n. 3.

Abbas non debet quidem, sed solet die dominico aut festo benedici. p. 278. n. 5. Semel benedictus non debet iterum benedici. p. 278. n. 6.

Abbas qui eligitur, debet ià ante esse professus. p. 334. n. 1. nisi Pontifex, qui solus id potest, dispeset. p. 336. n. 5.

Abbas Monasterij superioris an & quando possit constituere Prælatum in Monasterio subiecto? p. 371. n. 3.

Abbas si eligatur ad aliam prælaturam, debet licentia contentiendi petere à proximo superiore. p. 401. n. 4. p. 440. n. 1. intra quod tempus? p. 400. n. 3.

Abbas ad Episcopatum non tantum postulari potest: sed & eligi. p. 440. n. 1.

Abbatem alium potest Episcopus instituere, si Monachi eligant indignum. p. 442. n. 5.

Abbatum resignatio ægrè admittenda. p. 467. n. 3.

Abbas fieri potest, qui ex Episcopo factus est religiosus. p. 475. n. 2.

Abbas renuntiare debet in manu Episcopi. p. 485. n. 3. si exèptus, in manu superioris regularis, vel Papæ. ibi.

Abbatibus Cisterciensium an ad exercenda pontificalia opus habeant benedictione, & cuius? p. 489.

Abbas absque benedictione exercere suum officium potest, quando Episcopus ter requisitus eam conferre non vult. p. 489. n. 1.

Nisi rationabilem causam molendi prætendat. num. 2. Imò sufficit quandoque semel tantum petuisse. ibid.

Abbatis officium quosnam & quales actus comprehendat. p. 492. n. 11. Consistit non tam in usu ordinis, quàm in gubernatione. p. 534. n. 2.

Abbati tribuit confirmatio potestatem iurisdictionis; potestatem Ordinis benedictio. p. 490. n. 2.

Abbatum Confirmatio alicubi nihil est aliud, quàm eorundem solemniter benedictio. p. 490. n. 2.

Abbas ante benedictionem, loco Confirmationis dandam non debet administrare. p. 278. n. 4. p. 490. n. 2.

Abbatibus quinam actus ordinis Episcopalis à Pontifice committi soleant? p. 491. n. 6.

Abbatibus ex privilegio possunt in suis Ecclesiis, non extra dare benedictionem solemnem, p. 493. n. 12. Si præsens sit Episcopus, non sine eius licentia. n. 13.

Abbatibus de iure antiquo Tonfuram & Lectoratum; sed Acolythatum & exorcistatum ex consuetudine tantum potuerunt conferre. p. 493. n. 13. De iure nouo possunt conferre Tonfuram & quatuor Minores suis regularibus. n. 14. Si habeant ius Matræ & Baculi. n. 16.

Secularibus, non nisi habeant etiam proprium territorium & iurisdictionem quasi Episcopalem. n. 15. Vel Episcopus speciatim de singulis ordinibus consentiat. n. 17.

Abbas qui in suis Ecclesiis potest cum chrismate benedicere vasa & campanas, potest id etiam in aliis cum speciali licentia Episcopi. p. 493. n. 17.

Abbas ubi residet, non potest Episcopus parochiam monasterio unitam visitare. p. 498. n. 10.

Abbatibus vnius monasterij non possunt esse duo. p. 498. n. 10.

Abbas debet fieri Presbyter. p. 527. par. an & quomodo impeditus debeat dignitatem dimittere. p. 528.

Abbas esse potest, qui nequit fieri sacerdos, vel adhuc est in Minoribus. p. 534. n. 1. & 2.

Abbas benedictus olim etiam suis secularibus conferre poterat Tonfuram & Minores: non item hodie. p. 535. n. 2.

Abbatibus olim erant laici. p. 538. n. 2. quanta in iis requiratur prudentia & scientia? ibid.

Abbatess interesse debent synodo. p. 721. n. 3. p. 742. n. 1. Cum qualibus mittis. ibid.
 Abbatis est de iure ad professionem admittere. p. 751. n. 10. Conuentus id potest ex consuetudine. ibid.
 Abbas Vt se conferat ad aliam praelaturam vel diocesin, an Capitulum sede vacante dare possit potestatem? p. 752. n. 12.
 Abbas, an & quomodo possit transigere sine Capituli consensu? p. 771. n. 2. an si data sit potestas generalis & libera. ibid.

Abbatia.

Abbatia est beneficium sacerdotale. p. 254. n. 2.

Abbatissa.

Abbatissa habet rerum monasterii liberam administrationem. p. 106. n. 4.
 Abbatissa non habet iurisdictionem spiritualem, eius tamen aliquem vsu & exercitium. p. 106. n. 4. p. 447. p. 746. n. 1. & 2.
 Abbatissa in suis monialibus habet potestatem non tantum politicam & economicam; sed etiam spiritualem. p. 106. n. 4. p. 746. n. 4. Quomodo differat, aut separari possit à iurisdictione spirituali. p. 746. n. 4.
 Abbatissa potest suis monialibus præcipere aliquid in virtute obedientiæ. p. 106. n. 2. & 3. p. 447. n. 13.
 Abbatissæ electæ à quo Confirmationem petere debeant & quomodo? p. 240. n. 4.
 Abbatissa potest benedicere quouis die, eiusque benedictio iterari. p. 278. n. 5. & 6.
 Abbatissa iure suo excidit, si intra annum à sua confirmatione non accipiat benedictionem. p. 278. n. 7.
 Abbatissa seu Priorissa quot ætatis, & professionis annos olim habere debuerit; & hodie debeat? p. 445. n. 1. & 3.
 Abbatissa seu Priorissa si in discordia eligatur, quid de confirmatione, benedictione, vel administratione agendum? p. 447. n. 4. & seq.
 Abbatissa & Priorissa electa, à quo confirmanda, p. 446. n. 1. An & quando benedicenda. p. 447. n. 12.
 Abbatissa quodammodo Prælatæ dici possunt. p. 106. n. 4. p. 747. n. 4. Non possunt Censuras inferre propriè dictas. p. 746. n. 1.
 Abbatissa potest Clericos instituere & destituere quoad beneficia pleno iure subiecta. p. 746. n. 2.

Absens.

Absentes longè an ad electionem Prælati advocandi. p. 281. n. 2. p. 331. n. 3.
 Absentes longè si fuerint vocati an debeant ad eam electionis diem expectari? p. 281. n. 3.
 Absentibus ab electione aliis ius totum eligendi est penes præsentibus. p. 284. n. 3.
 Absentes ob violentiæ metum aliudve impedimentum non personale sed reale, possunt inhibere electionem. p. 293. n. 1. & 2. Si non inhibeant, electio est valida. ibid.
 Absentes non tantum intra sed etiam extra prouinciam vocandi sunt ad electionem, si possint. p. 330. n. 1. nisi aliud ferat consuetudo. p. 330. n. 3. Vocandi ad diem, intra quam venire possint. ibid.
 Absens an vocari poterit, iudicabit in dubio confirmans electionem, p. 330. n. 2.

Absens aut præsens quis censetur in ordine ad prescriptionem? p. 339. n. 3.
 Absentes & legitime impediti procuratorem mittere possunt ad electionem. p. 349. par. & n. 1.
 Absentes cum ad electionem eunt, an ipsi debeant facere itineris expensas? p. 358. n. 3.
 Absens debet apud Gallos è toto regno vocari ad electionem. p. 379. par.
 Absens & citatus ad tractandum de die electionis, an & quando citandus iterum ad diem ipsam. p. 383. n. 2.
 Absens si sciat statutam diem electionis an aduocandam citandus? p. 383. n. 3.
 Absens si post apertum scrutinium adueniat, non potest suum suffragium ulli parti adicere. p. 384. n. 5. An & quando petere possit inchoari nouum scrutinium. n. 6. Vel ad illud nondum peractum admitti. p. 385. n. 6.
 Absens si electioni semel consensit, non potest eam postea quoad personam electi impugare, nisi ex noua causa, vel antè ignorata. p. 401. par. ignorantiam iuramento probare debet. ibid.
 Absens ob informandum Romæ de electione, vel aliam Ecclesiæ utilitatem, percipere debet interea integros fructus. p. 424. n. 1. Non obstante contraria consuetudine vel statuto. n. 2.
 Absens non potest suffragium mittere in scripto, nisi ex Capitularibus procuratorè habere nequeat. p. 449. n. 1.
 Absente Episcopo quid possit Vicarius? p. 598. n. 9.
 Absens non potest damnari etiam in possessione *hæc cuperanda*, nisi sit Contumax. p. 613. imò nec semper si sit Contumax. ibid.
 Absens censetur etiam, qui est mortuus. p. 678. n. 1.
 Absentes an ad alios tractatus vniuersitatis pueri electionem vocandi sint? p. 756. n. 3.
 Absens an possit in causa criminali se tueri per procuratorem. p. 787. n. 1.

Absolutio.

Absoluti petens ab excommunicatione, an eam liceatur. p. 329. n. 17. p. 661. n. 1.
 Absolutio à peccatis bona fide confitenti data ab intruso curato, vel malæ fidei, quomodo valeat, vel non valeat? p. 377. n. 5.
 Absolutio Monachorum ab obedientia ante renouationem Prælati est nulla. p. 485. n. 1.
 Absolutio à suspensione latâ ad tempus, vel sub conditione requiritur tantum pro foro externo. p. 533. n. 1.
 Absolvere in criminalibus potest Vicarius Generalis absque speciali commissione; non damnare. p. 593. n. 2.
 Absolvere à reſeruatâ Episcopo non potest Vicarius Generalis sine speciali commissione. p. 594. n. 4. Nec à reſeruatâ Pontifici, licet occulta sint. ibid. Potest id ei vel alteri ab Episcopo delegari. ibid.
 Absolvere à casibus Papalibus sed occultis potest capitulum sede vacante. p. 617. n. 1. p. 750. n. 5.
 Absolucandi à casibus reſeruatâ potestas an expiret per mortem concedentis? p. 627. n. 7. an potestas absolucandi ab aliis. p. 628. n. 8.
 Absolui ab excommunicatione per quem & quomodo possit Actor? p. 632. n. 6.
 Absolvere ab excommunicatione ad reinſeruatiam an possit delegatus? p. 632. n. 6.
 Absolucandi à reſeruatâ potestas alicui delegata an & quomodo.

de quando possit subdelegari? p. 643. num. 9.
Abolutionem ab excommunicatione quomodo delegatus aut subdelegatus possit alteri committere? p. 645. n. 11.

Abfolui in foro externo quis non debet à censura ante satisfactionem pro iniuria. p. 651. n. 2.

Abfoluendūne ante omnia ab excommunicatione, qui eam inualidā aut iniustam esse contrēdit? p. 660. n. 1.

Abfoluendū potestatem à Censura Canonis præscripserunt Legati à latere. p. 690. n. 3. Possunt absolueri quemcumq; ab egressu ex urbe usq; ad reditū. p. 695. n. 1.

Abfoluere à Censura Canonis possunt etiam Legati non à latere, sed suos tantum Prouinciales. p. 695. n. 2.

Abfoluere à Censura Canonis quomodo possit superior? p. 703. n. 1. & seq.

Abfoluendūne à censura impetrans supprimendo verum, vel suggerendo falsum, nō est absolutus. p. 706. n. 1.

Abfolui quis ab una ex pluribus censuris potest sine altera? p. 706. n. 1.

Abfoluere à censura plerumq; expressē continet eius causam. p. 706. n. 1.

Abfoluendus in foro externo ab excommunicatione debet ante præstare cautionem, saltem iuratoriā. p. 712. n. 4.

Abfoluendūne & quomodo possit Archiepiscopus excommunicatum ab Episcopo? p. 712. n. 3.

Abfoluere excommunicatum ab homine extra articulum mortis, non potest nisi auctor, superior, vel successor. p. 715. n. 4.

Abfoluendū potestas à censura Canonis, quibus competit ex officio seu iure ordinario? p. 724. prin.

Abfoluendū potestatem ex officio competentem potest alteri delegare. p. 724. n. 1. etiam generaliter. n. 2. & non quoad ministerium tantum, sed etiam quoad cognitionem causæ. n. 3.

Abfoluere & ligare an & quomodo sint connexa. p. 755. n. 5.

Abfoluere excommunicatos à iure vel homine potest Capitulum sede vacante. p. 756.

Abfoluere à censura per metum extorta est ipso iure irrita. p. 811. n. 6. p. 819. par. & prin. Etiam ab excommunicatione minore. p. 819. n. 3. extorquens ipso facto excommunicatur. p. 819. par. modo censura eiusmodi fuerit invalida. n. 2.

Abrogatio.

Abrogatio legis adhuc utilis, est quidem valida, sed illicita. p. 56. n. 10.

Abrogando legem per desuetudinem non usurpatur ius dictio. p. 194. n. 3.

Abusus.

Abusus priuilegij inducit eius priuationem quandoque ipso facto. p. 212. n. 1.

Abusibus omnibus vel aliquibus Capitularibus iure eligendi, ad quem id deuoluatur. p. 294. n. 4.

Abusu laicæ potestatis fieri electionem quid sit. p. 350. n. 2.

Abusus non est quod sit cum titulo colorato & bona fide. p. 360. n. 3.

Abusu laicæ potestatis facto electio est ipso iure ir-

rita. p. 350. n. 1. nil iuuante consuetudine etiam immemoriali. n. 3.

Acceptatio.

Acceptatio est actus personalis. p. 123. n. 5.

Acceptatio meo nomine ab alio facta valet, si ratam habeam. ibid.

Acceptatio beneficij per procuratorem, et si reuocationis suæ inscius sit, non valet. p. 132. n. 7.

Acceptatio beneficij an valet, si collationi primò dissentiens postea consentiat. p. 805. n. 3.

Acceptatio electionis an valeat, si primò dissentiens postea consentiat. p. 805. n. 3.

Accessorium.

Accessoria pars Rescripti corrui corrueat principali. p. 94. n. 5. p. 100. n. 8.

Accessoria causæ quando iudex possit ex officio proferre. p. 216. n. 2.

Accessorio sublato non tollitur principale. p. 252. n. 5.

Accessoria suæ causæ, quæ & quo modo expedire possit delegatus. p. 632. n. 6.

Accusator.

Accusans criminaliter obligatur ad pœnam talionis. p. 787. n. 32.

Accusans criminaliter an finito iudicio possit eundem de eodem delicto accusare ciuilitè, & e contra? p. 787. n. 4. & 5.

Actor, agere, Actio.

Ad agendum temporalia, suat perpetua ad excipiendum, quo sensu? p. 81. n. 3.

Actio doli post elapsum biennium non datur. p. 81. n. 3.

Actio competit domino, si deiciatur colonus. p. 84. n. 2.

Actio competei, qui Matricis simul & Capellæ Rector est, si eius Capellanus deiciatur. ibid.

Agere in iudicio potest non suo sed alieno nomine, qui non potest alienare. p. 107. n. 10.

Actor in causa beneficiaria non potest in possessionem mitti, nisi iure suo ostenso. p. 114. n. 1.

Ad agendum pro altero admittitur absque mandato persona coniuncta. p. 123. n. 6.

Actionem qui habet ad rem, ipsam rem habere videtur. p. 128. n. 3.

Ad agendum inhabilis potest agere de sua inhabilitate. p. 145. n. 1.

Actiones personales plures contra aliquem habens, si impetret Rescripta ad diuersos iudices, istorum processus erit ipso iure irritus. p. 148. prin.

Actio seu ius semel extinctum nunquam renascitur. p. 156. n. 2.

Actor & reus si sint eiusdem ciuitatis, aut diocesis, cui iudici possit causa delegari? p. 164. n. 9. Si sint diuersæ ciuitatis aut diocesis? p. 165. n. 10.

Actiones per non usum 30. annor. extinguuntur. p. 207. n. 5.

Actor stare debet producto à se instrumento secundum omnem eius partem. p. 216. n. 2.

Actorem notoriè inhabilem debet Iudex ex officio repellere. p. 216. n. 2.

Actio proprie dicta * Cùm deficit, officium iudicis implorari potest. p. 218. n. 7.

Acta in alio iudicio, vel inter alias personas an alioni obesse possint? p. 304. n. 2.
 Actor succumbens quando evadat pœnam? p. 313. n. 2.
 Actio est ius petendæ eius rei, quæ ex iustitia debetur. p. 356. n. 8.
 Actor debet petitionis suæ si ius commune ei resistat, causam exponere. p. 361. n. 1.
 Actoris intentionem elidit causa allegata contraria iuri. p. 363. n. 5.
 Agere in causa populari an quis possit per procuratorem. p. 377. n. 1. Et quæ illa? ibid.
 Actor si intentionem suam non legitime probavit, condemnandus est in expensas. p. 394. n. 2. Nisi probabilem litigandi causam habuerit. n. 3.
 Actor in uno deficiens an & quomodo admittendus ad alia probanda? p. 404.
 Actor suæ petitionis, non item reus exceptionis causam exprimere debet. p. 469. n. 2.
 Actor quando potius ad replicam, quam reus ad exceptionem probandam sit admittendus? p. 469. n. 3.
 Actorem repellere potest reus obijciendo excommunicationem. p. 632. n. 6.
 Actor audiendus est, si reus excommunicationem contra illum obiectam intra debitum tempus non probet. p. 632. n. 5.
 Actoris de excommunicatione si constat, à quo & quo modo possit absolui? p. 632. n. 6.
 Actor ab excommunicatione per delegatum absolutus, à quo debeat ad satisfaciendum compelli? p. 633. n. 7.
 Actor non est in proprium commodum absolvendus ad reincidentiam. p. 633. n. 6.
 Agenda coram iudice, ubi agi debeant eo absente, vel mortuo? p. 716. n. 6.
 Actio civilis duplex competit iniuste læso p. 727. n. 2.
 Actio & iudicis imploratio quomodo differant? p. 735. n. 2.
 Actio oritur in iure Canonico ex nudo pacto & simpliciter promissione. p. 799. Nisi promittens habuisset animum se obligandi tantum ex fideiitate. ibid.
 Acta procuratoris falsi non sunt ullius momenti. p. 786. n. 2.
 Actione criminali finitæ an & quomodo ob idem delictum liceat intentare civile, & contra p. 787. n. 4. & 5.
 Acta & pacta inter violentam detentorem ac detentum possunt in iudicio rescindi. p. 791. n. 2.
 Agere in iudicio excommunicatus ne quidem per procuratorem potest. p. 797. n. 1.
 Actio quod metus causa non est proprie actio p. 808. n. 1.
 Actio quod metus causa competit metum passo contra innocentem eiusq; hæredes. p. 811. n. 4.
 Actio in rem scripta competit eidem contra quemvis possessorem rei extortæ. ibid. Cur actio utilis. p. 813. n. 2.
 Actio quod metus causa quomodo sit pœnalis. p. 811. n. 5. Quando reus in triplum vel quadruplum sit damnandus? ibid.
 Actio in factum quid? p. 840. n. 1.
 Actor si dolo cedat alteri actionem mutandi iudicij causâ quid iuris competat Reo? p. 840. n. 3.
 Actionem potentiori cedens ex dolo cadit causa,

p. 841. n. 1. Non item si cedat bona fide. ibid.
 Actionis cessio cuiuscunque fiat cum dolo, nullum est efficaciam. p. 842. n. 2.
 Actio quænam eorum petat alicui contra compromittentem absolute in arbitros. p. 852. n. 3. & seq. Quænam contra compromittentem sub pena in eos? p. 856. n. 6 & sequenti.
 Actionem an pariat iuramentum de stando secundu arbitri. p. 854. n. 11.
 Actio & obligatio ex pactis & contractibus trans ordinariè ad hæredes. p. 859. n. 1. Non item ex compromisso. n. 1. & 2.

Actus.

Actus non præsumitur in dubio protestationi antecedenti contrarius. p. 35. n. 12.
 Actus in dubio ita interpretandus, ut etiam adiecta clausula subsistat. p. 36. n. 14.
 Actus iurisdictionis coacturæ qui? p. 44. n. 16. Libeci non possunt eos exercere in Ecclesiâ aut Clericis. ibid.
 Actui appositum iuramentum intelligitur secundum eius naturam. p. 46. n. 9.
 Actui non dat valorem confirmatio in forma communi. p. 48. n. 3.
 Actus in dubio interpretandus potius ut valeat quam ut pereat. p. 48. n. 3.
 Actus nullus est, si agens sit inhabilis. p. 122. n. 1.
 Actus pendet necessariò à consensu sed non à consilio, cum quo iubeatur fieri. p. 169. n. 1.
 Actus alicuius incapax non potest vaquam per illum ulucapere. p. 178. n. 2.
 Actus iure tantum postriuo invalidus, potest adhuc in conscientia esse validus. p. 258. n. 1.
 Actus etiam iure naturæ sit validus, potest à magistratu etiam quoad conscientiam reddi irritus. p. 258. n. 6.
 Id in dubio non præsumitur. ibid.
 Actus diversi in una persona concurrentes quando possint aut non possint una actione impleri? p. 269. n. 3. p. 282. n. 4.
 Actus iudicij & publici non nesci sed de die peragendi. p. 313. n. 6.
 Actus Capitulares ut valeant, debet pars maior & senior Capituli præsentis consentire. p. 364. n. 1.
 Quænam ista? ibid. & n. 2.
 Actus v. g. electionis, alienationis &c. si faciendus cum consilio aliorum, potest exerceri erga unum ex istis, cum consilio cæterorum. p. 372. n. 4.
 Actus maiorem ad solemnitatem & robur interdiu requiritur iuramentum corporale. p. 398. n. 1. Et quid hoc? ibid.
 Actus publicæ potestatis debet exerceri secundum publicam notitiam, & non secundum privatum scientiam gubernantis. p. 507.
 Actus præcedens an & quomodo per consensum subsequenter sufficienter possit confirmari. p. 611. n. 2. p. 760.
 Actus ut sic legitimus requirit copulative & potestatem agendi & voluntatem. p. 636. n. 4.
 Actus ab universitate gestus an valeat, si ex agentibus aliqui sint inhabiles. p. 798. n. 3.

Administratio, Administrator.

Administrator rei debet pro ea in iudicio respondere. p. 105. num. 1.

Administratio rerum monasterij temporalium & spiritualium competit Prælati. p. 105. n. 1. eaque ex iure communio independens à Conuentu ibid. n. 2. ex consuetudine & statuto in rebus arduis aut præjudicialibus dependens. p. 106. n. 5. & 6.

Administratio honorum ad quem spectet vacante Prælatu regulari. p. 109. n. 5. p. 745. n. 5.

Administrans beneficium religiosus habet à lege Ius respondendi de fructibus ad sustentationem & causas pias p. 107. n. 8.

Administrare Prælatu aut beneficium non potest electus ante sed post Confirmationem. p. 229. n. 4.

Administrationem pleam habent Generales Mendicantium statim post acceptam electionem. p. 239. n. 3.

Administrationi quando quis se ingerere possit ante suam Confirmationem, installationem. p. 264. n. 1. & seq.

Administrationi si se ingerat electus ante confirmationem, est eius electio cassanda. p. 279. n. 1. Imò ipso facto iuxta prohibitiorem cassata. p. 279. n. 1. p. 399. n. 1.

Maximè si se ingerat sub prætextu æconomi vel Procuratoris. p. 399. n. 1. Non item si constituatur æconomi à Pontifice ibid. Vel ab alio, sed re ipsa non administrat. n. 3. Prærequiritur etiam sententia Iudicis & executio. p. 399. n. 1.

Administratorem Ecclesiæ Cathedralis vacante quandoque Pontifex dare potest. p. 284. n. 2.

Administrationem postulat ante dispensationem, aut electio ante confirmationem tribuentes, an & quomodo puniantur? p. 294. n. 5.

Administratio non competit conuentui, si Prælatu ad dilapidationem est depositus. p. 110. n. 5. p. 394. 1.

Administratio permittitur Archiepiscopis ante Confirmationem & Pallium? hoc indicatur infra verbo Archiepiscopus & verbo confirmatio, 306, fol. 36. vers. 20. par.

Administrare Imperium statim potest electus Imperator. p. 327. n. 14.

Administrare an uterque possit Imperium, si duo sint discordia Electi. p. 328. n. 14.

Administratio ad quem spectet Imperio, Rom. vacante. p. 328. n. 15.

Administrator Imperij vacantis quid possit ibid.

Administratio quibus competat ante confirmationem? p. 355. n. 4. & seq. Etiam extra necessitatem aut periculum. p. 355. n. 7. Non extenditur hæc concessio legis ad postulatorem. p. 356. n. 8. An ad electos immediate non Pontifici sed Episcopis subjectos? p. 356. n. 9.

Administrationem si juxta cap. nihil ante confirmationem suscepit electus, an acta ejus valeant, rescissa postea electione? p. 356. n. 10.

Administratori quæ sit alienatio prohibita? p. 357. num. 11.

Administrationem si ex cap. nihil. ante Confirmationem suscepit electus, an sit in possessione Prælatu? p. 357. n. 11.

Administrare sede vacante aliqui solent Capitulum per vires. p. 357. n. 12.

Administratio nulla potest in Ordine committi nondum professio. p. 366. n. 2.

Administrator vniuersalis an esse possit laicus in vacante Ecclesiâ? 407. n. 2. & 3.

Administrator vacantis Ecclesiæ Cathedralis cum libera quantam habeat potestatem? p. 444. Quomodo quoad eam æquiparetur Prælati? ibid. datur, si Capitulum sit suspectum. p. 504. n. 1.

Sed à solo Pontifice, & raro p. 444. p. 504. n. 1. Ab Archiepiscopo non nisi ob negligentiâ Capituli & cognita causa. p. 504. n. 1.

Administrare Abbas non debet ante benedictionem, quo sensu? p. 278. n. 4. p. 490. n. 2.

Administrator Regni cum libera quas facere possit donationes. p. 502. n. 3. p. 504. n. 2.

Administrat Capitulum Episcopo capto ab infidelibus. p. 503. Profecto in remotas partes non relicto Vicario ibid. Facto profusus inuili ibid. Sede vacante. p. 504. n. 1. Et quidem ex officio p. 443. n. 2. p. 744. n. 2.

Administrator Cathedralis vacantis non potest conferre beneficia ad liberam solius Episcopi collationem spectantia. p. 504. n. 2. Nisi à Pontifice constitutus. ib.

Administratorem beneficii vacantis constituit ille qui potest illud conferre. p. 705. n. 5. Nisi patronus sit Ecclesiasticus. ibid.

Administratio vacantis Ecclesiæ si jurisdictionem quasi Episcopalem habeat & exempta sit, competit Capitulo. p. 744. n. 2. An & vacantis Ecclesiæ Collegiæ. p. 744. n. 3. & 4. An & Regularis non exemptæ. p. 745. n. 5.

Administrator habens potestatem generalem, & liberam potest etiam transigere. p. 771. n. 2. Non tamen donare ibid.

Administratores Ecclesiæ sunt velut ejus curatores. p. 261. n. 1. Possunt ejus rem facere meliorem, non deteriorem. ibid.

Adulter.

Adulteræ dotem non acquirit maritus leno. p. 12. n. 5. Nec eam potest accusare. ibid.

Adultera dotem amittit in pecuniam criminis. p. 787. n. 1. Et adulter donationem propter nuptias. p. 787. n. 1.

Adulteris quænam olim decreta pæna: quæ hodie? p. 787. n. 1.

Adulterij causam, quis iudex cognoscat? p. 787. n. 3.

Adultero an & quomodo post actionem criminariam liceat ob idem delictum intentare Civilem; & e contra? p. 787. n. 4. 788. n. 5.

Adulteram criminaliter accusans non potest finito hoc iudicio petere diuortium. p. 787. n. 4. Nec donis amissionem. p. 788. n. 4.

Advocatus.

Advocatus, custodia, seu Regale loci Ecclesiastici quid? p. 406. n. 1. Ea sibi de nouo vendicans & propterea bona Ecclesiastica usurpans excommunicatur. ibid.

Non item id faciens ex fundatione vel recepta consuetudine. p. 407. n. 1.

Advocatus factus vacantis Ecclesiæ Successori seruari debet. p. 407. n. 4. An & quomodo possit sibi accipere. n. 4 & 5.

Aduocatus.

Aduocatis aliqua omittentibus, an & quæ possit sup-
plere aut debeat Iudex? p. 215. n. 2.
Aduocatum notoriè inhabilem Iudex ex officio de-
bet repellere. p. 216. n. 2.
Aduocatus & defensor Ecclesiæ est Imperator. p. 326.
n. 10. p. 327. n. 13. p. 328. n. 16.
Aduocatum si pars habere non possit, debet eum dare
Iudex ex officio. p. 734. n. 2.
Aduocatus tenetur, & cogi potest gratis seruire pau-
peri. p. 734. n. 2.
Aduocari duarum partium ne nimis sint inter se inæ-
quales, attendere debet Iudex. p. 734. n. 3.
Aduocatus in causa sui Monasterij potest esse Reli-
giosus. p. 734. n. 4.
Aduocatus si sit subditus aut familiaris Iudicis, an
possit reculari? p. 734. n. 5.
Aduocatus alicuius an possit pro eo esse testis; & e-
contra? p. 774. n. 1.
Aduocatum agere in qua causa & foro possint Cleri-
ci in Minoribus? p. 779. n. 1. Clerici in Maioribus,
& beneficiati? n. 2. Religiosi? p. 780. n. 2. & 3. Sa-
cerdotes? 781. par. & n. 2.
Aduocati comparantur. p. 782. n. 4.
Aduocatum si quis agat contra suum donatorem, re-
uocari potest donatio. p. 782. n. 5. Nisi faciat ex
mandato Superioris, ibid. vel pro persona coniuncta. ib.
Aduocatum agere an quis possit contra Rempublicam;
vel dominum, à quo habet salarium annuū? p. 782. n. 6.
Aduocatus & Procurator ad lites quomodo differant?
remissus. p. 782.

Aetas.

Aetas XXIV, annorum completorium requiretur ad
beneficium curatum. p. 156. par. p. 157. n. 1.
Aetas minor XXIV, annis est inhabilis ad beneficium
curatum; non ad gratiam pro illo. p. 157. n. 1.
Aetas ad Dignitatem aut personatum sine cura sunt
anni XXI. completi. p. 254. n. 1. p. 529. p. 539. n. 3.
Quomodo in ea possit Episcopus dispensare? p. 539. n. 2.
Aetas ad quodlibet beneficium curatum, Episcopatu
inferius, est annus XXV, inchoatus. p. 254. n. 1.
Aetatem ad beneficia requisitam quando sufficiat cõ-
pleri intra annum? p. 255. n. 4. & 5.
Aetas per se ad beneficia requisita dispensari non pot-
est ab Episcopo sine speciali concessione. p. 255. n. 4.
Potest tamen dispensari aetas per accidens tantum requi-
sita. p. 257. n. 8.
Aetatis annus XXII, inchoatus requiritur ad Cano-
nicum Cathedralium. p. 256. n. 6. In Germania non
obseruatur, ibid.
Aetas ad Capellaniam ex fundatione sacerdotalem,
quæ sufficiat? p. 256. n. 7.
Aetas annorum XXX, olim ad Presbyterium requi-
rebat. p. 260. n. 20.
Aetatis defectu inuolidè electus potest iterum elege-
ri. p. 269. n. 2.
Aetas anni XXIV, completi ad Parochiam necessa-
ria. p. 408.
Aetatem anni XIV, inchoati qui non habet, non pot-
est hodie vllum beneficium obtinere. p. 435. n. 1.

Aetas quænam olim ad Canonicatum Cathedralis,
& Collegiatæ suffecerit? ibid.
Aetatis & professionis anni quinam in Abbatibus
Prioribus olim & hodie requisiti? p. 445. n. 1. & 3.
Aetas, quæ virgines possunt consecrari. p. 505. n. 1.
Aetas Iudicis Ordinarij quæ? p. 667. n. 1. quæ dele-
gati? p. 668. n. 2. Quæ compromissarij & Arbitri
3. Quæ successoris in regni administratione? n. 4.
Aetatis præcedentia deferenda, vbi reliqua sunt æ-
tatis. p. 736.
Aetas Procuratoris ad lites quæ? p. 803. quæ ad
gorgia, ibid.

Aequiparata.

Aequiparatorum de vno quod statuitur etiam in ma-
teria penali, statutum est quoque de altero. p. 114.
n. 5. p. 413.
Aequiparata sunt electi & Postulati quoad ius
fragandi. p. 220. n. 3. Non, in alijs, p. 227. n. 5.

Affinitas.

Affinitatis secundo in gradu dispensatio contra Tri-
dentinum valet sine clausula eius derogatoria. p. 110. n. 4.
Affines non intelliguntur nomine consanguineorum.
p. 405. n. 5.

Alienatio.

Alienare bona Contentus non potest Abbas sine eius
consensu. p. 107. n. 10.
Alienare bona Ecclesiæ vt Episcopus aut Prælatum sine
Capituli consensu possit, per consuetudinem obtine-
re. p. 203. n. 1.
Alienatio rei Ecclesiasticæ iure positio inuolida, an
& in conscientia sit inuolida. p. 258. n. 11.
Alienans malè res Ecclesiæ tenetur ad compensatio-
nem dampni. p. 309. n. 12.
Alienatio rerum Ecclesiasticarum quam solemnita-
tem requirat? p. 309. n. 12.
Alienatio rerum Ecclesiasticarum si iure nature sit
tem sit valida, reddit acceptantem tutum in conscientia.
p. 310. n. 1. Potest conualescere postea etiam pro iure
positiuo, ibid.
Alienare res Imperij non potest eius Vicarius
p. 328. n. 15.
Alienanda si sit res Ecclesiastica, non est necesse
care Capitulares absentes. p. 331. n. 3.
Alienatio quædam est, Ius Suffragij concedere dig-
nitate extraneæ vel in perpetuum personæ. p. 361. n. 5.
Alienandi ius qui non habet, non potest licite cedere.
p. 378. n. 8.
Alienare ex iusta causa potest mobilia administrator
vacantis Cathedralis *cum libera*; non item immobilia.
p. 444.
Alienatio quædam est renuntiare priuilegio, dignitate
concesso. p. 494. n. 18.
Alienationes facere non potest Capitulum *secundum*
cane, p. 751. n. 8.
Alienatio rerum facta à Prælato potest per subsequen-
tem cõsensum Capituli aut Superioris confirmari. p. 760.
Alienationes rerum immobilium quomodo olim in-
stituire potuerint Mendicantes? p. 768. n. 1. Quomo-
do hodie? n. 2.
Alienari res Ecclesiæ Episcopo subiectæ non potest
sine eius consensu, p. 770. n. 1.

Alienare

Alienate quænam possit Prælati sine Capitali consensu? p. 771. n. 2.

Alienationi ut assensum præstare possint, solet Generalis committere Provincialibus. p. 768. n. 1.

Alienare non potest pater bona materna, delata ad filios in sua potestate constitutos. p. 833. n. 1.

Alienari si minor bona immobilia sine iudicis auctoritate irrita est alienatio. p. 833. n. 2.

Alienans dolo rem futuri iudicij mutandi causa, reatur actione in factum ad interesse & damna. p. 840. n. 1.

Quis censetur dolo alienare. n. 2. iam supra dictum actio. idem est de alienante actionem mutandi iudicij causâ. n. 3. p. 841. n. 1. & 2.

Alienatio rei iam litigiosæ est ipso iure irrita. p. 840. n. 4. p. 842. n. 4. Vri & actionis. p. 842. n. 5. Nisi sit per alienam voluntatem vel legatum. n. 6. Quandoque res censetur litigiosa? n. 4.

Alienans rem litigiosam & scienter acceptans quibus penis sint subiecti? p. 840. n. 4.

Alienatio rei litigiosæ si facta sit per legatum, debet haberi prosequi litem; non legatarius. p. 842. n. 6.

Alienare qui rem non potest, an possit de ea compromittere? p. 850. n. 3.

Alimenta.

Alimentorum suorum causa potest religiosus in iudicio stare. p. 109. n. 1.

Alimenta filii debentur à parentibus. p. 196. n. 7.

Alimenta non comprehendit Renuntiatio generalis. p. 469. n. 1.

Alimenta vel beneficium dare debet Episcopus ei, quem sine titulo aut patrimonio ordinavit. p. 514. n. 3.

Nisi Prælati aut Archidiaconi præsentauerit. p. 537. n. 4.

Alimentorum & Victualium nomine quid comprehendatur? p. 730. n. 1.

Alimenta si petat filius à Patre, procedendum est de primo. p. 736. n. 3.

Alere debet Ecclesia Clericum etiam Depositum. p. 495. n. 1.

Alere an debeat Archidiaconus Clericum in idoneum quem Episcopo præsentavit? p. 537. n. 4.

Alius. Alia.

Alius Alia sunt voces ordinariè implicatiuè similitum. p. 92. n. 3. Non tamen semper. p. 93. n. 4.

Alius cum signo universalis comprehendit maiora quam sine expressa, nisi stylus repugnet. p. 92. n. 3.

Alius refertur ad proximè antecedentia maximè in odiosis. p. 153. n. 1.

Alius, Alia post casus speciales denotat similes & maiores; non item maiores. p. 802.

Altare.

Altare unum non est deuidandum, ut vestiat aliud. p. 111. n. 1.

Altaria consecrandi potestas non potest à non-Episcopo obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 8.

Altaris paramenta benedicendi potestas potest per consuetudinem obtineri. p. 491. n. 9. Eam habent Prælati utentes Pontificalibus. p. 492. n. 10. In Germania pro suis & alienis Ecclesiis. ibid.

Altaris paramenta benedicere ex privilegio possunt Medicantium Prælati. p. 492. n. 10.

Altare cum consecratur, inungitur. p. 540.

Altaria validè possunt consecrari ab Episcopo hæretico, excommunicato, aut degradato. p. 542. n. 1. Probabiliter in iis sine dispensatione celebrari non potest. p. 543. Decet antea benedici. n. 2.

Altaris ministerium comprehendit etiam ministrarium Diaconi & Subdiaconi. p. 564. n. 2.

Alternativa.

In Alternatiuis debitoris est electio. p. 71. n. 1.

Alternatiuè de duobus si inquirendum, sufficit ad effectum ostendi unum. ibid.

Alternatiuè decretis in pænis optio penes quem sit. ibid.

Alternatiua *Aut, Vel*, sæpe non optionem, sed ordinem significat. p. 71. n. 2.

Ambitiosus.

Ambitiosus in Electione repellendus, ut indignus. p. 319. n. 1. q. 334. n. 1.

Ambitioni seruiens pactu est reprobatu, p. 329. n. 18.

Angaria.

Angaria Domino debitas nemo tenetur alteri præstare. p. 730. n. 2. Non possunt alteri vendi. ibid.

Numerantur inter Regalia. ibid.

Annata.

Annatæ sunt fructus primi anni ex vscante aliquo beneficio. p. 159. n. 2. De ijs dubium est decretum Trid. ibid.

Annatarum concessio Episcopo facta est fauorabilis; facta alius est odiosa. p. 159. n. 3.

Annatæ si conceduntur Episcopo ex omnibus beneficiis, censentur concessæ etiam ex dignitatibus. p. 159. n. 3. Non tamen ex beneficiis & prælaturis exemptis. p. 160. n. 4.

Annatæ imponi solent beneficiis ante eorum collationem. p. 159. n. 2. Imponi possunt non tantum à Pontifice, sed etiam ab Episcopo. ibid.

Annatas applicare suæ mensæ non possunt Episcopi sine auctoritate Pontificis. ibid. His tamen in Germania competit aliqua pars. ibid.

Annulus.

Annulus ex iure deferre debent soli Episcopi. p. 454. n. 3. Alij id faciunt ex consuetudine vel privilegio. ibid.

Annuli usus solet esse coniunctus cum mitra. p. 493. n. 11.

Apocrifarius.

Apocrifarius idem est ac Referens. p. 242. par.

Apostasia.

Apostasiæ species est subtrahere se obedientiæ Pontificis. p. 49. n. 1.

In Apostasia ordinatus Religiosus incurrit suspensionem Pontifici reseruatam. p. 510.

Apostata non est Religiosus ad laxiorem ordinem sine licentia transiens, sed peccat. p. 510. Estq; excommunicatus, si sit mendicans. ibid.

Apostoli.

Apostolorum Caput à Christo constitutus est S. Petrus. p. 411.

Apostoli iurisdictionem Ecclesiasticam acceperunt à Christo cum subiectione ad S. Petrum. ibid.

B

Apo

Apostolicæ Traditiones quo modo dicantur diuinæ?
p. 455. n. 9.

Appellatio.

Appellare ab interlocutoriâ potest laicus agens coram Clerico contra Clericum, p. 7. n. 12. Et omisso medio ad Pontificem, ibid.

Appellationis remedium potest alicui supremus Princeps per delegationem auferre, p. 63. n. 3. nemo alius, p. 642. n. 5.

Appellandi liberè priuilegium quid ultra Ius commune tribuat? p. 63. n. 2. p. 64. n. 3.

Appellationis mentio faciendâ à petente Rescriptum in causa, in qua appellauit, p. 84. n. 3.

Appellatione etiam extraiudiciali interpositâ si quæ attestata, restituenda sunt in pristinum statum, p. 84. n. 3. 748. n. 3.

Appellationem intra terminum definitum non prosequens, condemnandus est in expensas, ibid.

Appellatio ab interlocutoriâ an sit legitima, disceruit Iudex Appellationis, vel eius delegatus, p. 124. n. 4.

Appellans de iniusta excommunicatione remittitur ordinariè pro absolutione ad excommunicantem, p. 142. n. 1.

Appellari non potest in eo, quod conscientie Iudicis relinquitur, p. 166. n. 17.

Appellatio essentialiter est ad alium, & maiorem Iudicem provocatio, p. 202. n. 1.

Appellari à Vicario Generali ad Episcopum non potest, p. 202. n. 1. p. 587. n. 2. Alicubi nec ab Officiali, q. 202. n. 5.

Appellari à Præfecto Prætorij ad Imperatorem non potuit, p. 202. n. 3.

Appellatio extraiudicialis non facit gesta sequentia ipso iure irrita, sed suspendit, p. 267. n. 1.

Appellare non potest, nisi cuius vel proprio vel alieno nomine interest, p. 276. n. 2.

Appellatione interpositâ quando possit aut non possit adhuc procedi in negotio v. g. Electionis, p. 283. n. 2.

Appellatio, quam extra iudicium facit, qui de Electione iudicare debet, censetur iudicialis, p. 283. n. 2.

Appellatio Electioni ab aliquibus interposita, in quæ eum ab iisdem obseruandi, p. 294. n. 6.

Appellatio à laico electioni Ecclesiasticæ interposita est frustranea, p. 306. par.

Appellatum si non sit intra decem dies à sententia, transit ea in rem iudicatam, p. 318. n. 2.

Appellationi in causa electionis Episcopalis quomodo sit vel non sit deferendum? p. 403. par.

Appellans potest ab ea nondum Pontifici præsentata recedere, ibid. Nisi id faciat ex simoniaca prauitate, ib. Est proinde de hoc examinandus, p. 448.

Appellantibus maximè in causa beneficiâ non est facile deferendum, p. 403. n. 1.

Appellans renuntiare potest appellationi antequam præsentetur superiori, aut adversario intimetur, p. 404. n. 2.

Appellans contra electionem, postulationem aut prouisionem factam, quomodo debeat obiecta exprimere, & iurare, p. 397. par. p. 413. Quomodo si appellet contra faciendam, p. 413. Intra vel extra iudicium, p. 443.

Appellatione facta non potest Ordinarius valè confirmare electionem, alioqui sui iuris, p. 436. n. 1. In aliis ante definitiuam facta appellatio non impedit processum, n. 2.

Appellantes Moniales ad sedem Apostolicam debent procuratorem mittere, p. 447. n. 15.

Appellans contra definitiuam, statuere potest terminum comparandi in Curia Romana, p. 483. n. 3.

Quid tum agere possit & debeat adversarius? ibid.

Appellatio extra iudicialis quid operetur? p. 500.

Appellari à sententia Episcopi potest ad Archiepiscopum, p. 501. n. 1.

Appellari non potest ad Episcopum à Vicario, sed à Archidiacono, p. 574. n. 3.

Appellatione æquivalere nullitas sententiæ, p. 611. n. 4.

Appellatio facit, ut executio sententiæ à Delegato data sit differenda, p. 620. n. 2.

Appellatio à subdelegato non suspendit Iurisdictionem Delegati, p. 622. par.

Appellare ordinariè licet ad Papam omisso intermedio superiore, 623. n. 1.

Appellandumne sit ad Delegatum Papæ ab eiusdem subdelegato? p. 623. n. 1.

Appellare possunt partes si ex magna distantia citantur, p. 624. n. 5. Nisi res ardua, ibid.

Appellationi renuntiat, qui ei contrarium actum crearet, p. 629. n. 13. Quinam tales actus? ibid.

Appellatio non conceditur in Imperio criminaliter condemnatis, p. 640. n. 2.

Appellari à subdelegato potest, si verus sit Iudex, p. 642. n. 2. Excepto uao casu, p. 650. n. 8. ad quem?

p. 642. n. 3. p. 644. n. 10. an ad subdelegatorem, si cum delegato cognoscat condelegatus? p. 675. n. 1. an si reus neget Delegato Iurisdictionem non respecti, p. 684.

an ad successorem Delegati mortui, p. 687. Pim. an ad primum Delegantem, si delegatus longè obicit?

p. 687. n. 1.

Appellari an & quomodo possit ab Auditore? p. 644. n. 6. p. 646. n. 14.

Appellari potest à Condelegato principis cum clausula: *remota appellationse*; si subdelegationem à socio accepit, p. 646. n. 13.

Appellatio quandoque admittitur contra Delegatum cum clausula: *remota appellationse*, p. 648. n. 3.

Appellationis Iudex sententiam priorem si confirmet, non ipse sed prior exequi debet, p. 649. n. 6.

Appellatio an & quomodo dectur in Notoriis, p. 673. num. 2.

Appellari semper à Delegato Ordinarij potest ad delegatorem, p. 676. n. 2.

Appellari ad quem à subdelegato possit, si subdelegatio facta sit cum reservatione, p. 679. n. 3.

Appellari ab Arbitris voluntariis non potest, p. 682. p. 844. n. 5. Potest tamen contra eos reclamari, p. 682.

p. 844. n. 5. Apud quem & quando? p. 813. n. 5. V. *Laudum*.

Appellari potest ab Arbitris, qui à iure vel Iudice dantur, p. 682. p. 844. n. 5. ad quem? p. 682.

Appellatio non debet esse patrociniû malitiæ, p. 707. n. 1.

Appellationis Iudex si malè cesserit, potest Ordinari

nis cogere rem ad desistendum à peccato publico. *ibid.*

Appellatio à sententia censuræ parit effectum non suspensivum; sed devolutivum. p. 711. n. 2.

Appellationis causa delegari potest alteri de iure Canonico, non civili. p. 715. n. 2. Etiam à non-priocipio. p. 730. n. 2.

Appellare non licet à correctione legitimâ; nisi in modo excedatur. p. 716. n. 1. p. 717. n. 1.

Appellare & appellationem prosequi an debeat procurator ad lites? p. 797. n. 4.

Appellationi dubiæ potest quis addere supplicationem pro Restitutione in integrum. p. 827. n. 3.

Appellare si possit maiorennis, non conceditur ei restitutio in integrum. p. 827. n. 4. Conceditur minorenni & Ecclesiæ. *ibid.* Imo neque his, si ipso iure tui sint. *ibid.*

Appellari non potest à sententia Papæ, vel alterius principis. p. 830. n. 1. Potest tamen eidem supplicari. *ibid.*

Appellari non potest, sed supplicari causâ iam bis iudicatâ. p. 830. n. 2.

Appellationis ommissæ causâ, si Restitutio in integrum petatur, quis possit esse Iudex? p. 836. n. 3.

Appellare non licet à Iudice, qui ut vir bonus arbitratur. p. 861. n. 8.

Appellare an liceat à Iudice, coram quo petitur sententia arbitratoris reduci ad arbitrium boni viri. *ibid.*

Apparere.

Non apparere, & non esse paria censentur. p. 402. n. 2.

Apprehensio.

Apprehensio fictâ non tantum dominium; sed & possessio potest acquiri. p. 174. n. 1. maxime si verba convenientia intercedant. p. 175. n. 2.

Approbatio.

Approbare Confessarios potest de iure etiam Vicarius. p. 598. n. 9.

Arbitr.

Arbitri sunt eligendi, si Iudices delegati non possint in dubio sitz iurisdictionis convenire. p. 90. n. 8.

Arbitros eligere in suis controuersis debent supremi Principes, si aliter nequeant convenire. p. 90. n. 8.

Arbitrarius procedere secundum iura & leges, potest procedere secundum consuetudines. p. 173. n. 4.

Arbitrium partes per se vel per alios constituere possunt. p. 312. n. 1.

Arbitri si sint plures, sententia ab omnibus; vel ab uno nomine omnium in plurali; vel à nullo pronuntiantur. p. 414.

Arbitri sententia præsumitur iusta. p. 470. n. 2. Nisi dubitetur de eius potestate. p. 471. n. 2. Vel appellatio sit interposita. *ibid.* Vel contrarium ostendatur. *ibid.* An & quomodo præsumptio hæc sit iuris & de iure? p. 471. n. 3.

Arbitri eligendi, qui de recusatione Iudicis suspecti cognoscant. p. 665. n. 1. p. 675. n. 1. & seqq.

Arbitris pluribus constitutis si unus moriatur, an ex parte sui substitutio reliquorum? p. 669. n. 1. An si unus priuatur potestate iudicandi? p. 669. n. 1.

Arbitri constituendi, si Episcopum inter & Clericum sit controversia de causa civili. p. 714. n. 1.

Arbitri non solent, nec possunt assumi in causa criminali. p. 715. n. 1. p. 835. n. 9. & 10. Nec in matrimonialibus, aut de libertate hominis. p. 835. n. 9 & 10.

Arbitri non possunt laesos restituere in integrum. p. 835. n. 7. Quomodo id possint incipenter? n. 8.

Arbitrator late & strictè, quid? p. 669. n. 2. p. 843. n. 1.

Arbitri alij Iuris seu necessarij, alij voluntarij seu compromissarij. p. 843. n. 2. Discrimen inter hos est multiplex. n. 3. & seqq.

Arbitri Iuris possunt cogi ad suscipiendum hoc munus; non itè Arbitri voluntarij. p. 665. n. 3. p. 843. n. 3.

Arbitri Iuris habent Iurisdictionem. p. 847. n. 4. non itè voluntarij. *ibid.*

Arbitri voluntarij sententia dicitur Laudum. p. 844. n. 4.

Arbitri si sint Iuris, potest ab ijs appellari. p. 682. p. 844. n. 5. ad quem? p. 682. à Voluntariis non potest appellari, sed tantum reclamari. p. 682. p. 844. n. 5. Quando, quomodo &c. V. *Laudum.* elapso reclamandi decennio non potest peti reductio ad arbitrium boni viri. p. 860. n. 4. laeso tamen competit exceptio erroris, doli, metus. p. 861. n. 4.

Arbitrator compromissarius alius debet seruare formam Iudicij. p. 844. n. 6. Alius non tenetur eam seruare. *ibid.* & iste dicitur Arbitrator. *ibid.*

Arbitri iudicio etiam iniquo an stare debeant compromittentes? p. 845. n. 6. p. 84. n. 2. & 3.

Arbitri & Arbitratoris nomen in iure sumitur sine discrimine. p. 845. n. 6.

Arbitrator quomodo differat à compositore amicabili. p. 845. n. 7.

Arbitris possunt partes causam definiendam committere. p. 845. n. 1. Quandonam etiam debeant? p. 90. n. 8. p. 895. n. 1.

Arbitri possunt assumi numero pari; præstat tamen impari. p. 846. n. 2.

Arbitri si plures sunt assumpti, statim sententiâ plurium. p. 846. n. 3. Vno absente non valet Arbitrium aliorum. *ibid.*

Arbitri Laudum non continet simoniam, si iubeat temporale dare non pro iure beneficij, sed pro bono pacis. p. 847. n. 3.

Arbitra esse & arbitrium dicere an possit scemina? p. 848. n. 1. An eius arbitrio stare debeant partes, si iurata in illam compromiserunt? p. 849. n. 3.

Arbitrator non potest constitui super exemptionem Ecclesiæ aut Monasterij. p. 850. n. 2. Potest tamen constitui super incorporatione Parochiæ cum exempto v. g. Monasterio. *ibid.*

Coram Arbitris non est locus reconventioni. p. 850. n. 1. Nisi sint Arbitri Iuris. n. 2.

Arbitrator nihil potest extra compromissum facere. p. 851. n. 4.

Arbitrator an possit partem punire? p. 851. n. 4. Potest condemnare in expensas. *ibid.* Diem solutioni assignare. *ibid.*

Arbitri sententia si quis statutum se iuret, ad quid teneatur? p. 854. n. 1. & seqq.

Arbitri possunt discordiam in causa electionis terminare. p. 855. n. 1. Saluo iure Confirmatoris. *ibid.*

Arbiter quibus presentibus sententiam dicere debet? p. 556. n. 2. intra quod tempus? ibid. quo loco? ibid.
Ad arbitros possunt partes recedere à Delegatis in sum fauorem. p. 857. n. 1. & ab Arbitris iterum redire ad Delegatos. n. 2.

Arbitri Compromissarii duo si sint discordes, assumere sibi debent cum iudicis autoritate tertium. p. 665. n. 2. p. 857. n. 4. an etiam post litem in discordia sententias? p. 665. n. 2. an iste tertius assumptus sit verus Arbiter. p. 858. n. 5.

Arbitri duo Constituti ita ut in discordia ipsi eligant sibi tertium, an validè constituantur? p. 857. n. 3. an valeat electio tertij concorditer ab istis duobus facta? p. 858. n. 4. an valeat sententia ab iisdem concorditer. ibid.

Arbiter non potest vices suas alteri delegare. p. 858. potest tamen ad arbitrium dicendum constituere alium, vel alios ibid.

Arbitri compromissarii potestas an extinguatur per mortem unius ex compromittentibus: p. 856. n. 4. p. 859. n. 1. & 2.

Arbitri v. g. tres si in arbitrio non concordant valent majora. p. 859. si singuli diversimò dicant arbitrium, ad quid teneatur condemnatus? ibid.

Arbitrorum plurium si aliqui adesse possint & nolint, reliqui validè procedunt secundum ius canonicum. p. 860. n. 1. modo major pars eorum adsit. n. 3. non item secundum ius civile. n. 2. neque si partes expressè aliud voluerint ibid.

Arbitrator.

Arbitrator quid sit? p. 669. n. 2. p. 844. n. 1.

Arbitratorum uno mortuo vel privato, an expiret etiam potestas reliquorum? sicut in Arbitro 669. n. 2.

Arbitrator quomodo differat à composito amicabili, p. 845. n. 7.

Arbitrator non tenetur servare formam iudicij. p. 844. n. 6.

Arbitratix etiam femina potest esse. p. 84.

Arbitratoris sententia ad arbitrium prudentis Viri reduci potest? p. 861. n. 5. Coram quo iudice petenda hæc reductio? n. 6. Intra quod tempus? n. 7. An in causa reductionis liceat ab eius iudice appellare? n. 8.

Arbitramentum.

Arbitramentum est sententia Arbitratoris. p. 844. n. 6.

Arbitramentum de instantum ferri potest; super quibus compromissum est. p. 851. n. 4.

Arbitramentum reduci potest ad arbitrium boni viri. p. 862. n. 5.

Arbitrium.

Arbitrium V. laudum.

Arbitrium de instantum ferri potest, super quibus compromissum est. p. 851. n. 4.

Archidiaconus.

Archidiaconatus subinde Officium appellatur. p. 200. n. 1.

Archidiaconus debet ordinandos in Diaconos aut presbyteros presentare Episcopo. p. 523. par. p. 577. Testari eos esse dignos, quo sensu? p. 524. Quid ei agendum, si sciat occultam alicuius indignitatem. 525. n. 4.

Archidiaconus debet fieri Diaconus. p. 254. n. 2. p. 527. par. impeditus etiam iuste, an sit privandus beneficio? p. 526.

Archidiaconatus requirit ætatis annos XXIV. complete. p. 529.

Archidiaconus presentans Episcopo clericum non idoneum, an teneatur cum alere? p. 537. n. 4.
Archidiaconus est princeps diaconorum seu primus Diaconus. p. 573. n. 1. olim fuit Vicarius Episcopi in omnibus. ibid.

Archidiaconi officium hodie est iuxta consuetudinem diversum. p. 573. n. 2.

Archidiaconus est Vicarius natus Episcopi. p. 574. n. 3. Jurisdictionem habet ordinariam & quo modo? ibid. ab eo appellari potest ad Episcopum. ibid.

Archidiaconus ex iure communi est qui dignitate preferendus Præposito & Archipresbytero seu Decano. 574. n. 4. uti & Vicario Generali. p. 575. n. 4.

Archidiaconi officium ut olim fuit, & quod Vicarij Generalis, quomodo differt. p. 574. n. 3.

Archidiaconus olim tertio quovis anno visitare debuit, si Episcopus non fecit. p. 573. par.

Archidiaconi olim fuit ministros altaris infirmos, & ad Evangelium legendum constituere, p. 525. res Ecclesie custodire. ibid.

Archidiaconus non potest sine consensu Episcopi conferre beneficia curata. 576.

Archidiaconus an & quomodo habeat potestatem excommunicandi? p. 576.

Archidiaconus ordinariè non potest Ecclesias intra triennium nisi semel visitare, p. 576.

Archidiaconi Jurisdictioni quinam fuerint subiecti? p. 577.

Archidiaconus quomodo olim clericos, decanos rurales potuerit instituire. p. 577. quomodo Abbates & Abbatissas?

Archidiaconus non potest dare sine consensu Episcopi dimissorias. p. 577.

Archidiaconi Jurisdictio quem habeat districam: p. 578. n. 1. est subordinata Consistorio Episcopi. ibid.

Archidiaconus habet Jurisdictionem in tota clerum sui Archidiaconatus. p. 578. non item in Monasteria ibid. n. 2. nisi legitime præscripserit. ibid. præsumitur præscripsisse contra omnia, si præscripserit contra aliquam. n. 3.

Archidiaconus, Archipresbyter, & Ceteros sunt tres columnæ Ecclesie. p. 582.

Archidiaconus delinquentem in suo territorio clericum peregrinum non potest punire. 731. n. 1.

Archidiaconi territorium si sit de noua diocesi est ille subiectus Episcopo; & non econtra. p. 754. n. 2. Si non sit de illa, neuter est alteri subiectus. ibid.

Archiepiscopus V. Metropolitanus.

Archiepiscopi non est concedere, ut Episcopus cum consensu Capituli supprimat beneficium in proprium & capituli commodum. p. 33. n. 3.

Archiepiscopali & Episcopali dignitate maior est Cardinalatus. p. 217. n. 4.

Archiepiscopus translatus pallium solum secum deferat, quem in sinem? p. 222. n. 1. p. 459. n. 1. in noua Metropolitana, petere debet nouum. ibid. In archiepiscopali sepeliendus, & quomodo? p. 222. n. 1. p. 459. n. 1.

Archiepiscopo translatio ad aliam Metropolitanam non facile conceditur à Pontifice. p. 222. n. 10.

Archiepiscopus ad Episcopatum alium postulat; non eligi

eligere potest. p. 223. n. 1. Niu ante confirmationem aut post legitimam Renuntiationem. p. 224. n. 2.
 Archiepiscopi debent esse uniti cum Episcopis & Pontifice, ut membra cum membris & capite. p. 244. n. 3.
 Archiepiscopus in schisma aut haeresin lapsus, amittit Jus consecrandi Episcopos provinciae. p. 245. n. 4.
 Archiepiscopus ad agendum ex Jure devoluto, nec consensu nec consilio Capituli opus habet. p. 262. n. 7.
 Ad Archiepiscopum quando devoluitur Jus consecrandi, confirmandi, ob negligentiam vel delictum Episcopi. p. 262. n. 7.
 Archiepiscopus & veluc Dux & Princeps inter Episcopos suae provinciae. p. 263. n. 1. unde dicatur Metropolitanus? ibid.
 Archiepiscopus statim post Confirmationem, ante Consecrationem aut pallium habet vsum Jurisdictionis. p. 268. n. 1. Quoad actus minores, non maiores. p. 459. n. 1.
 Archiepiscopus post Consecrationem debet Petere pallium intra trimestre sub poena amittendae dignitatis. p. 369. n. 2.
 Archiepiscopus confirmat Episcopum Ecclesiae Regularis cathedralis sibi subiectae. p. 286. n. 1.
 Archiepiscopus quomodo ante Confirmationem & pallium permittitur administratio? p. 306. par.
 Archiepiscopus Salisburgensis etiam hodie habet Episcopos, quos confirmet. p. 341. n. 6.
 Archiepiscopus potest sine pallio, non tamen ante acceptum pallium, consecrare Ecclesiam, vel ordinare extra provinciam. ps. 458. n. 3. Imo potest id etiam ante acceptum Pallium, si ante iam fuit consecratus Episcopus. n. 4.
 Archiepiscopus nemo appellari debet, ante acceptum pallium. p. 458. n. 3. p. 459. par.
 Archiepiscopus unus non potest alteri commodare suum pallium. p. 458. n. 1.
 Archiepiscopali dignitati adhaeret quidem Jus petendi pallium, non tamen concessio usus. p. 458. n. 2.
 Archiepiscopalis officij plenitudinem ante acceptum pallium nemo habet; & quid illa? p. 459. n. 1.
 Archiepiscopus, quos actus Jurisdictionis & ordinis Possit vel non possit ante acceptum pallium exercere? p. 306. par. p. 459. n. 1.
 Archiepiscopus potest uti pallio intra, non extra Ecclesiam, nisi consuetudo ferat. p. 459. n. 1. In missa- rum solemnibus. p. 460. n. 1. Diebus solemnibus a consuetudine suae Ecclesiae determinatis. p. 460. n. 3.
 Archiepiscopus ordinatur Clericis in altera dioecesi cum pallio, quorum consensu indigeat? p. 461. n. 2.
 Archiepiscopus in castris aut domo privata celebrans, an uti possit pallio? p. 461. n. 1. An si ob consensum populi extra fores Ecclesiae celebret? p. 461. n. 2.
 An in Missa pro Defunctis? p. 462. n. 3.
 Archiepiscopus celebrare potest in sua & aliena Dioecesi sine pallio. p. 462. n. 1.
 Archiepiscopus potest in aliena dioecesi celebrare cum Pontificalibus absque licentia proprii Episcopi. p. 462. n. 2. Etiam solemniter benedicere populo, ibid. in Germania est contraria consuetudo. ibid.
 Archiepiscopus resignans fieri potest Episcopus. p. 475. n. 2. & 3.

Archiepiscopus habet Jurisdictionem in Episcopos suffraganeos, etiam coactivam. p. 501. n. 1. An ad- huc negligentes sint, possit etiam vices eorum obire? n. 2. Est ordinarius eorum superior. p. 714. par.
 Archiepiscopus nullam habet Jurisdictionem in sub- ditos suffragandi, nisi in casibus iure expressis. p. 501. n. 1. p. 503. p. 714. prin: Inter quos non est, suffraga- neum esse excommunicatum, p. 501. n. 2. Quis tum subditis lus dicat? ibid.
 Archiepiscopus non potest cathedrali vacanti admi- nistratorem dare, nisi ob negligentiam capituli & causa cognitâ. p. 504. n. 1.
 Archiepiscopi consecratio quibus praesentibus per- agenda. p. 508. n. 1. In qua Ecclesia? p. 306. par. p. 307. n. 2. p. 508. n. 1. p. 509. n. 4. Quae die? p. 253. n. 6. p. 509. n. 5.
 Archiepiscopus non potest concedere facultatem plures ordines sacros uni una die conferendi. p. 514. par.
 Archiepiscopus non potest in universali canone Ec- clesiae dispensare. p. 614. n. 1.
 Archiepiscopus an & quomodo possit punire Vica- rium Generalem alicuius sui suffraganei. p. 589. n. 3.
 Archiepiscopus adiri potest, si Episcopus sententiam ipso jure irritam tulit. p. 612. n. 3.

Archiepiscopus	}	Salisburgensis in Germania.	} est Lega- tus, p. 637. n. 1.
		Cantuariensis in Anglia.	
		Pisanus in Italia.	
		Rhemensis in Gallia.	
		Pragensis in Bohemia.	

Archiepiscopus, qui est Legatus Natus, potest proce- dere in omnibus causis, quas ad ipsam subditi suffraga- neorum deferunt. p. 637. par. Quomodo haec pote- stas sit hodie per Tridentinum restricta? p. 688. n. 5.
 Archiepiscopus an absolvere possit excommunica- tum a Coepiscopo? p. 703. n. 1. p. 712. n. 3.
 Archiepiscopi de Jure est consecrare Episcopos. p. 713. n. 1. In Germania id peragit vicinus Episcopus. ibid.
 Archiepiscopus potest committere aliis etiam ea, quae sunt mixti aut meri Imperij. p. 713. n. 2.
 Archiepiscopus an sit Iudex in causa criminali inter Episcopum & Clericum controversa? p. 714. n. 1.
 Archiepiscopus nullam habet Jus in subditos Coepi- scopi ante appellationem. p. 725. par.
 Archiepiscopus nullam habet Jurisdictionem in dioe- cesi Coepiscopi, nisi in habitu, p. 725. n. 1. Non po- test in ea constituere officialem pro casibus futuris, ibid. Nisi ex consuetudine immemoriali. p. 726.
 Archiepiscopi Vicarius non potest ferre censuram in Coepiscopos. p. 726. par. An si ferat, validè ferat? n. 2. Etiam in electos tantum & confirmatos? ibid. Potest autem delegatus Archiepiscopi. p. 726. n. 2.
 Archiepiscopus ubi cognoscere possit causam ex dio- cesi Coepiscopi ad se devolutam? p. 60. n. 4. p. 729. n. 1. Discrimen quoad hoc inter ipsum & Legatū. ib.
 Archiepiscopus delinquens in Dioecesi sui Coepisco- pi non potest ab eo puniri. p. 754. n. 3. Delinquens extra provinciam potest puniri a locali Episcopo. n. 4. quo modo? ibid.
 Archiepiscopus non potest esse Iudex in causa testi- tutio.

tutionis, quam subditus suffraganei petit ob omissionem appellationem. p. 836. n. 3.

Archipresbyter. V. Decanus.

Archipresbyter debet fieri Presbyter. p. 527. par. impeditus etiam iuste, an sit priuandus beneficio? p. 528.

Archipresbyter est idem ac Decanus. p. 579. n. 1. alius est urbanus, alius ruralis. ibid. Subest Archidiacono, & præest reliquis presbyteris. p. 579. n. 1.

Archipresbyteri urbani quodnam sit officium? p. 580. Archipresbyter quam habeat Iurisdictionem in foro externo, pendet ex consuetudine cuiusque Ecclesie? p. 580. n. 1.

Archipresbytero urbano olim confiteri debebant reliqui presbyteri. p. 580. n. 2.

Archipresbyter urbanus censetur habere dignitatem seu personatum. p. 581. n. 3. Non item ruralis. ibid. Archipresbyter, Archidiaconus & Custos sunt tres columnæ Ecclesie. p. 582.

Argumentum. Argumentatio.

Argumentatio negatiua à consuetudine ad pactum valet: non item affirmatiua. p. 191. n. 2.

Argumentatio negatiua à statuto ad pactum valet: non item affirmatiua. p. 192. n. 3.

Argumentum valet à sensu contrario ei, quod in dispositione ponitur causatiue. p. 389. n. 6. Non item assertiue tantum, vel exemplificatiue. p. 390. n. 7. Declaratur utrumque per exempla. ibid. & seqq.

Argumentum à sensu contrario non valet, si sequatur absurdum. p. 390. n. 7. Aut Ius clarum obstat, ibid. p. 731. n. 3.

Arma.

Armata manu an ad executionem uti possit Delegatus Papæ. p. 609. n. 1. unde accersenda. n. 2.

Armata familiam an habere possit Episcopus Iurisdictione temporali carens? p. 609. n. 3.

Armorum usum facit necessitas Clericis licitum. p. 609. n. 3.

Articulus.

Articulus jurisdictionalis & non jurisdictionalis quid? p. 645. n. 11.

Articulus mortis est quodvis probabile moriendi periculum. p. 715. n. 4.

Artifex.

Artificum causas circa artem cognoscit præpositus collegij. p. 20. n. 4.

Artificum Collegia non habent Ius petendi restitutionem in integrum. p. 837. n. 2.

Affessor.

Affessor à Delegato non adhibendus sine necessitate. p. 165. n. 15. Salarium competens ei à partibus dandum. p. 166. n. 16.

Affessores & Consiliarij quales esse debeant? p. 177. n. 4.

Auditor.

Auditor quomodo possit à partibus recusari? p. 642. n. 4.

Auditor ut suspectus potest recusari. p. 642. n. 6. p. 647. n. 14.

Auditor à quo constitui possit? p. 645. n. 11.

Avocatoriæ. V. Litteræ.

Authentica.

Authentica Imperatoris Iustiniani de Ecclesiis, Episcopis, &c. per se nullam habent vim. p. 39. n. 5.

Autoritas.

Autoritas ubi maior, non semper est etiam probabilitas maior. p. 8. n. 18.

Autoritas eligentis consistit in eiusdem dignitate, ætate & tempore possessionis. p. 290. n. 3.

Autoritate Apostolica agere quæ potest Episcopus, non potest Capitulum sede vacante. p. 710. n. 4.

Autoritas plus est quàm consensus. p. 760.

Autoritas Veterum I. C. non est ut, indubitate quoque omnia recipienda. p. 823. n. 8.

Balsamum.

Balsamum in chrismate quid significet? p. 540.

Balsamum an sit pars substantialis in materia Consecrationis? p. 542. n. 2.

Bannus.

Banni sententia non excedit territorium bannite. p. 60. n. 4.

Baptismus.

Baptismus est invalidus, si alius materiam, & alius formam apponat. p. 544. n. 2.

Bellum.

Bello inter communitates subiectas orto, principes eas ad pacem cogere potest. p. 757. n. 1.

Belli tempore quænam persona plena securitate gaudere debeant? p. 758. par. & n. 1. Subinde tamen etiam istæ possunt irradi. n. 2.

Benedictio.

Benedictio solent Abbates electi, non consecrati. p. 277. n. 3.

Benedictio Abbatis differt in multis à Consecratione Episcopi. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Benedictio ipsa Abbatis est alicubi eius Confirmatio. p. 278. n. 4. p. 490. n. 2.

Benedictio Abbatis communiter solet die dominico peragi. p. 278. n. 5. Potest etiam quouis festo fieri. p. 490. n. 4. Non est peccatum graue, si fiat die non festo, ibid. Non debet iterari ob aliam nouam praesentiam. p. 278. n. 6. p. 490. n. 6. Potest iterari si non iteratur. p. 278. 6. Non tamen debet. p. 491. n. 1.

Benedicenda Abbatissa & Priorissa an & quando? p. 447. n. 12.

Benedicendi an sint, & à quo Abbates Cisterciensium ut Pontificata exerceant? p. 489.

Benedicere solemniter populum non potest Episcopus nondum consecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Benedictio non est Abbati ad actus ordinis indubitaliter necessaria. p. 490. n. 3. Alicubi non omnino omittitur. ibid.

Benedictio non solent coniuges accepta iam semel benedictione nuptiali. p. 490. n. 5.

Benedicendi corporalia, aliæque paramenta potest potest à non-episcopo per consuetudinem obtineri. p. 491. n. 3. Quis eam & quantum habeat? p. 492. n. 10.

An sit actus Episcopalis? p. 519. n. 8.

Benedictio alia priuata, alia publica, & hæc vel simplex, vel solemnis. p. 493. n. 12. & 13. Quæ à quo dandi possit? ibid.